

ἤλθον, συνειθίζεται ἡ ἀποδοχή τῶν συμπερασμάτων τούτων μετὰ περιφρονητικῆς ἀπιστίας. Ἄλλ' οἱ ἀναγνόντες, ἢ οἱ μέλλοντες ν' ἀναγνώσωσιν αὐτὸν μετ' ἐνδοιασμοῦ, θ' ἀφήσωσι ν' ἀπολεσθῇ ἐξ ἀδιαφορίας ἀπόπειρα, δι' ἣν κατηνάλωσεν ὑπὲρ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ἀναζητήσεων καὶ ὑπολογισμῶν.

Τοιαύτη τις ἀπόπειρα ἐγένετο διὰ τὴν Σινικήν, ἣν ὁ κ. Rodier τέλειον παρέλιπεν. Ὁ συγγραφεὺς κατώρθωσεν οὐ μόνον νὰ ἐπικυρώσῃ παραδόσεις περὶ οὐρανίου ἡλικίας, λίαν μεμακρυσμένης, ἀλλὰ καὶ μελετῶν τὴν σινικήν οὐρανογραφίαν, ἐθεώρησε δυνατόν τὸν δισχυρισμὸν ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ἀστέρων καὶ τῶν ἀστερισμῶν ἡμῶν τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Σινικῆς ἀρῶμεθα. Ὁ δισχυρισμὸς αὐτοῦ, καίπερ δυσέφικτος, παρέχει μεγίστην σπουδαιότητα. Οὔτε ἀρμόδιοι ἐσμὲν, οὔτε τὸ ἀναγκαῖον κύρος ἔχομεν, ὅπως ἐγγυηθῶμεν τὰ ἀποτελέσματα, ἀπερ οὕτω ὁ κ. Rodier ἐπέτυχεν. Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἐπιτρέπεται ἡμῖν δυνηθεῖσι νὰ πεισθῶμεν τούτοις, ὅπως ἐπιμαρτυρήσωμεν τὴν πλήρη αὐτῶν ἀλήθειαν. Τοῦτο δὲ γενήσεται τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσω ἡδυνήθημεν νὰ καταδείξωμεν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς ἐθνολογίας, τῆς γλωσσολογίας, τῆς ἀρχαιολογίας, τῆς ἀστρονομίας, τῆς ἱστορίας ἐπαγωγαὶ καταδεικνύουσι τὴν ὑπαρξίν κοινωνιῶν, ὁργανωθεισῶν ἐν Ἀσίᾳ πολὺ πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θετικῆς ἱστορίας, ὅτι ἡ ἀστρονομία συντελεῖ εἰς τὴν εὐρεσιν θετικῶν χρονολογιῶν διὰ τὴν προϊστορικὴν ταύτην περίοδον, καὶ ἐπικύρωσιν τῆς σχετικῆς ἀκρίβειας τῶν μυθικῶν παραδόσεων, καὶ ὅτι πρὸς ἀνασύστασιν τῆς ἀρχικῆς χρονολογίας αἱ μᾶλλον αὐθεντικά· ἐπιγραφὰὶ ἀπλῶς ἐπουσιωδῆς τι κύρος κέκτηνται παρὰ τοῖς ἀστρονομικοῖς ὑπολογισμοῖς.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ). Zavorowski.

Ο ΟΓΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΧΕΣΕΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ.

Δὲν εὐρισκόμεθα πλέον εἰς τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ὁ περίφημος χειρουργὸς Μερὺ παρέβαλλε τοὺς ἀνατέμνοντας τὸν ἐγκέφαλον πρὸς τοὺς ἀμαξηλάτας, οἵτινες γινώσκουσι μὲν τὰ ὀνόματα τῶν ὁδῶν, δὲν γνωρίζουσιν ὅμως τὰ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν συμβαίνοντα, οὐδὲ εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀριστοτέλους τοῦ λέγοντος ὅτι οἱ ἔχοντες μεγάλην κεφαλὴν εἰσιν ὅμοιοι πρὸς τὸν ὄνον τοῦ ὀποίου καὶ τὴν βλακίαν ἔχουσι. Σήμερον αἱ βέλαιαι γνώσεις περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι ἀρκούντως πολυπληθεῖς, καὶ

ἐξ ἄλλου αἱ μεγάλαι κεφαλαὶ κρίνονται ὑπὸ τῶν φυσιολόγων πολὺ εὐμενῶς. Νέον δὲ καὶ σημαντικὸν πλεονέκτημα κτῶνται ἐκ τῶν ἐρευνῶν, τὰς ὁποίας οἱ κ. κ. Laccasagne καὶ Cliquet ἐξέθηκαν ἄρτι ἐν τῇ ἑταιρίᾳ τῆς δημοσίου ἱατρικῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς ἐν Παρισίοις.

Πρῶτος ὁ Γκαλ ἐμελέτησε μέτρα ἔχων εἰς χεῖρας, τὴν σχέσιν τοῦ ὅγκου τοῦ κρανίου πρὸς τὸν νοῦν. Παρατήρησε δὲ ὅτι σπανίως ἡ κεφαλὴ βλακῶν ἔχει περίμετρον μείζονα τῶν 35 μέχρι 40 ἑκατοστομέτρων, ἐνῷ ἄνδρες μετρίως ἀναπτυχθέντες ἔχουσι κεφαλὴν περιμέτρου 55 ἑκατοστομέτρων περίπου. Ὁ Parchappe (1836) ἐμέτρησε συγχρόνως τὰς κεφαλὰς δέκα χειρωνακτῶν καὶ δέκα ἄλλων διακεκριμένων ἐν τοῖς γράμμασιν ἢ ταῖς ἐπιστήμας, καὶ εὗρεν ὅτι αἱ κεφαλαὶ τούτων ἦσαν μᾶλλον ὀγκώδεις, τῆς διαφορᾶς μᾶλλον καταφανοῦς γενομένης κατὰ τὰ μετώπια μέρη. Τέλος κατὰ τὸ 1861 τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Βρόκα, πολὺ πληρέστερον τῶν προτέρων, καταλήγει εἰς τὰ αὐτὰ συμπεράσματα.

Ἄλλ' ὅμως τὸ ζήτημα εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε ἥτο ἀντάξιον νὰ ἐπαναληφθῇ, ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἐξέτασιν πλειόνων ἀνθρώπων· διότι ὁ Βρόκας μόνον 36 ἐξήτασε, καὶ μάλιστα ἀνθρώπους ἔχοντας τὰς αὐτὰς ιδιότητας, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως. Οἱ στρατιωτικοὶ ἱατροί, τῶν ὁποίων ἀναλύομεν τὸ ἔργον ὄντες ἐν τῷ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ τοῦ Val de Grâce, καταῖχον ἐπιτηδειοτάτην θέσιν, ἐνοῦσαν πάντα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος. Ἐν τούτοις δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐθνολογικὰς διαφορὰς. Ὅπως καὶ ὁ κ. Lagneau παρατήρησεν ἐν τῇ συζητήσει, ἥτις ἀμέσως μετὰ τὴν διακοίνωσιν αὐτῶν ἐγένετο, ἐν τῷ ἐν ἐνεργείᾳ γαλλικῷ στρατῷ ὑπάρχουσιν ἄνδρες καταγόμενοι ἐκ διαφόρων τῆς Γαλλίας χωρῶν, κατοικηθεισῶν ὑπὸ λαῶν διαφόρων φυλῶν διαφόρου ἰδίως ὅγκου τῆς κεφαλῆς.

Μετ' ἐπιτήρησιν εἰς τὰς ἐρεῦνας αὐτῶν οὐχὶ τὸν κανόνα καὶ τὸν διαθήτην, ἀλλὰ τὸ γνωστότατον τῶν πιλοποιῶν ὄργανον, δι' οὗ ἀνέλυσαν πολλὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα. Αἱ παρατηρήσεις δ' αὐτῶν ἐγένοντο ἐπὶ 190 ἱατρῶν.

133 στρατιωτῶν, ἐχόντων τοῦλάχιστον προκαταρκτικὴν παιδείαν.

72 στρατιωτῶν ἀγραμμάτων καὶ

94 δεσμωτῶν.

Παραλειπομένων δὲ τῶν τελευταίων τούτων, τῶν ὁποίων οἱ κοινωνικοὶ καὶ διανοητικοὶ ὅροι εἶναι λίαν

πολύπλοκοι, ἐξάγομεν ἐκ τῶν ἀριθμῶν τοὺς ὁποίους οἱ ἐξετάσαντες ἱατροὶ ἔδωκαν, τὸν ἐξῆς πίνακα εἰς χιλιοστὰ τῆς διαμέτρου τοῦ ὄργανου τῶν πιλοποιῶν, τοῦ καλουμένου μορφωτοῦ.

Διάμετρος	Ἰατρῶν	Στρατιωτῶν	Στρατιωτῶν εὐπαιδεύτων ἀπαιδεύτων
Μήκους	85,29.	81,97.	79,13.
ἔμπροσθεν (μετώπου)	48,91.	43,65.	42,35.
ὀπίσθεν (ὀπισθοκρανίου)	52,58.	49,06.	50,27.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ διάμετρος τοῦ κρανίου τῶν ἱατρῶν καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις ἦτο μεγαλειτέρα τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι οἱ ἀπαιδεύτοι στρατιῶται εἶχον κατὰ πάντα τὴν τελευταίαν βαθμίδα, ἐκτὸς τῶν διαστάσεων τοῦ ὀπισθοκρανίου.

Ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἱατρῶν εἶναι καταφανεστέρα μάλιστα εἰς τὰς κατὰ τὸ μέτωπον διαστάσεις, ἐπειδὴ ἡ μὲν κατὰ μέτωπον διάμετρος ὑπερέχει κατὰ 4,56 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου, ἡ δὲ τοῦ ὀπισθοκρανίου κατὰ 2,82. Παραβαλλόμενοι δὲ οἱ ἱατροὶ πρὸς τοὺς δεσμώτας εἶχον τὴν μὲν κατὰ μέτωπον διάμετρον κατὰ 6,27 χιλιοστὰ τοῦ μετώπου μείζονα, τὴν δὲ τοῦ ὀπισθοκρανίου κατὰ 2,62.

Ἡ δὲ διαφορὰ τῶν δύο διαμέτρων καὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ ὀπισθοκρανίου παρὰ μὲν τοῖς ἱατροῖς εἶναι 3,67 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου, τῶν δ' ἀπαιδεύτων στρατιωτῶν εἶναι 7,92, τουτέστι διπλασία.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ ἀκόλουθα δύο συμπεράσματα τὰ ὅποια εἶναι αὐτὰ ἐκείνα, δι' ὧν ἐπλούτισε τὴν ἐπιστήμην ὁ Parchappe.

1. Ἡ κεφαλὴ τῶν πεπαιδευμένων εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη τῆς τῶν ἀπαιδεύτων.

2. Ἡ κατὰ τὸ μέτωπον χώρα παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις εἶναι ἀναλόγως μᾶλλον ἀνεπτυγμένη τῆς κατὰ τὸ ὀπισθοκρανίον.

Ἡδὲ δὲ, προκειμένου νὰ συμπεράνωμεν περὶ αἰτίας καὶ αἰτιατοῦ προβάλλεται τὸ ἀκόλουθον ζήτημα, ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ λύσις τοῦ ὅλου προβλήματος.

Ἄρα γε ἡ διηνεκὴς διανοητικὴ προσπάθεια, ἡ τοῦ νοῦ δηλαδὴ, ἐργασία ἐπιφέρει τὴν αὖξιν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς κεφαλῆς, ἡ τούναντίον, ἐπειδὴ ὁ ἐγκέφαλος εἶχε τάσιν πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπομένως διαμόρφωσιν κρανίου εὐρυτέρου, κατέστη δυνατὴ ἡ μάθησις;

Εἶναι πιθανώτατον ὅτι καὶ τὰ δύο αἴτια συντελοῦσι ταυτοχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Δυνάμεθα δηλαδὴ εὐκόλως νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι δοθέντων δύο παίδων ἐχόντων τὰ αὐτὰ φυσικὰ προτερή-

ματα, τῶν ὁποίων ὅμως ὁ μὲν εἰς ἀμελεῖ πάσης διανοητικῆς ἐργασίας, ὁ δὲ ἄλλος ἐνδιατρίβει συνεχῶς περὶ τοιαύτην ἐργασίαν, οὗτος δύναται ν' αὖξησῃ τὰς διαστάσεις τῆς κεφαλῆς του, ἥτις ἄνευ τούτου ἤθελε μείναι ὁμοιόμορφος πρὸς τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἐννοεῖται ἐξ ἄλλου ὅτι δύο παῖδες ἐπίσης ἐστερημένοι παιδεύσεως, δηλαδὴ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ νοῦ τῆς ἐξωθεν προερχομένης, δύνανται νὰ διαφέρωσι κατὰ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ κρανίου, ἀφοτέρως αὖξανούσας, ἢ μειοῦμένους ὁμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν, ἐξ ὅτων ἐκ τῆς φυσιολογίας ἐν γένει καὶ ἐκ τῆς φυσιολογίας τοῦ ἐγκεφάλου ἰδίᾳ γνωρίζομεν, ταῦτα ἦναι ὅτι μάλιστα πιθανὰ, δὲν δυνάμεθα ὅμως ἀναντιρρόητως ν' ἀποδείξωμεν, ἐὰν μὴ ἐξετάσωμεν αὐτὰ μετ' ἐκτάκτου ὑπομονῆς οὐχὶ ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπων τυχαίως ληφθέντων, ἀλλ' ἐπὶ προσώπων γνωστῶν εἰς τὸν παρατηρητήν. Ἐν τούτοις δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι κατὰ μέσον ὅρον ὁ φύσει διανοητικώτερος ἐργάζεται μᾶλλον διὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἡ δευτέρα τῆς αὖξεως αἰτία προστίθεται εἰς τὴν ἀρχικὴν.

Λέν πρέπει νὰ ἐκπληττώμεθα ἀκούοντες ὅτι ἐγκεφαλός τις σχηματίζει αὖξανόμενος εὐρύτερον κρανίον. Διότι πρῶτον μὲν γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐν τῇ νεαρχῇ ἡλικίᾳ τὰ διάφορα τοῦ κρανίου ὅστις συμπλέκονται διὰ ῥαφῶν ἀλλήλαις ἐντεθειμένων, στερεομένων καὶ σκληρυνόμενων προβαινούσης τῆς ἡλικίας. Ἡ ἀποσκληρυνσις δ' αὕτη γίνεται κατὰ τὸν Γρατιολὲ ταχύτερον παρὰ τοῖς αἰθίοφι, βραδύτερον ὅμως παρὰ τοῖς λευκοῖς. Ἀλλὰ καὶ ὁπόταν αἱ συρράφαί αὗται ἐνωθῶσι, καὶ ἡ κοιλότης τοῦ κρανίου φαίνεται ἀνεπίδεκτος χαλαρώσεως, καὶ τότε δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι οἷονδήποτε ὅστω, ὅσῳ σκληρόν καὶ ἂν ὑποτεθῇ, εἶναι ἐλατὸν ὑπερβαλλόντως, καὶ ὅτι εἰς τὸν ζῶντα ὁργανισμὸν τὸ ἀπλὸν σχηματίζει τὸ σκληρόν.

Αἱ καταμετρήσεις αἱ ὑπὸ τῶν κυρίων Lacassagne καὶ Cliquet γενόμεναι συμφωνοῦσι καὶ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ κ. Βρόκα, ὡς ἐκφράζοντες χωρητικότητα τῶν κρανίων, ἅτινα συνελέγησαν ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῶν Παρισίων, καὶ ἀνήκοντα ἄλλα εἰς τὴν τάξιν τῶν πλουσίων καὶ ἐπομένως πεπαιδευμένων, καὶ ἄλλα εἰς τὴν μᾶλλον πτωχὴν τάξιν. Οὕτω κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα, ἐνῶ τὰ κρανία τῶν κοινῶν τάφων ἔχουσι περίμετρον 1,403 κυβικῶν ἑκατοστομέτρων, τὰ τῶν ἰδιωτικῶν τάφων ἔχουσι 1,484. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα προβάλλεται τὸ ζήτημα τοῦτο· αἱ πλούσιοι ἔχουσιν ἄρα γε μεγαλειτέραν τὴν κεφαλὴν, διότι ἀπισχόλησαν τὸν ἐγκέφαλόν των, ἢ ὅσοι ἐμελλον νὰ ἔχωσι τὴν κεφαλὴν μεγαλειτέραν ἐδείχθησαν νοημονέστεροι καὶ ἡ-

δυνήθησαν ν' ἀποκτήσωσιν ὑψηλοτέραν κοινωνικὴν θέσιν; Ὅ,τι θὰ συνηγῶρει ὑπὲρ τῆς τελευταίας ὑποθέσεως εἶναι ὅτι αἱ κεφαλαὶ τοῦ IB' αἰῶνος, καθ' ἣν αἱ ἀλλαγὰς κοινωνικῆς θέσεως ἦσαν τοσοῦτω σπάνιαι, διαφέρουσι πολὺ ὀλιγώτερον πρὸς ἀλλήλας, οὕτω τὰ κρανία τοῦ νεκροταφείου τῶν ἀθώων εἶχον χωρηκότητα 1,409 κυβικῶν ἐκ. ἦτοι ὡς ἔγγιστα τὴν νῦν χωρητικότητα τῶν κρανίων τοῦ κοινοῦ νεκροταφείου· τὰ δὲ κρανία τοῦ ἀριστοκρατικοῦ νεκροταφείου τῆς πόλεως ἔχουσι 1,426¹/₂ κυβικά ἐκ. ἦτοι διαφορὰν μεταξύ πλουσίων καὶ πτωχῶν κατὰ μὲν τὴν IO' ἑκατονταετηρίδα 81 κ. ἐκ. κατὰ δὲ τὴν IB' μόνον 15. Ἡ διαφορὰ λοιπὸν ἡ μεγάλη τῶν καταμετρήσεων καταδεικνύει ὅτι βελτιοῦται ἡ κοινωνικὴ κατάστασις, καὶ προσεγγίζει πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἀπολύτως δίκαιον κυριαρχίαν τῆς διανοίας.

Ἡ χρῆσις τοῦ ὁργάνου τῶν πιλοποιῶν δεικνύει ἀξιοσημείωτον καὶ πολὺ γενικὴν ἀσυμμετρίαν ἐν τῷ σχηματισμῷ τῆς κεφαλῆς. Οἱ κ. κ. Lacassagne καὶ Cliquet ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀριστερὰ τοῦ μετώπου χώρα εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη παρὰ τοῖς εὐπαιδευτοῖς, ἐνῷ παρὰ τοῖς ἀπαιδευτοῖς εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη ἡ δεξιὰ τοῦ ὀπισθοκρανίου χώρα. Τοῦτο δ' ἔχει σημασίαν ἕνεκα τῆς σπουδαίας ἐνεργείας, τὴν ὁποίαν οἱ φυσιολόγοι ἀποδίδουσιν εἰς μέρος τι τοῦ ἀριστεροῦ μετωπίου λοβοῦ. Θὰ ἦτο πραγματικῶς πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ὥς πρὸς τοῦτο παράθεσις τῶν ἐπαριστέρων πρὸς τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΠΟΛΟΣ. — Ὁκτωκαίδεκα παρῆλθον μῆνες μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀγγλικῶν πλοίων "Λθερὺ καὶ Δυσκόθερυ ἀπὸ τοῦ ἀγόνου αὐτῶν περίπλου ἐν τῷ βορείῳ πόλῳ, καὶ ἤδη τρεῖς ἐγένοντο ἐκδρομαὶ πρὸς ἐρευναν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. Δύο τούτων διωργανώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, ἡ μὲν πρὸς ἀναζήτησιν τῶν λειψάνων τοῦ Τζὼν Φραγκλίνοῦ καὶ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ, ἡ δὲ εἶναι ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις τοῦ κ. Ἰακώβου Γόρδον Βεννέτ, διευθυντοῦ τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης. Αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ δύο πλοίων, ἅπερ θὰ λάβωσιν ἐναντίας διευθύνσεις, τῆς Ἰωκυνέτας (ἄχρι τοῦδε Πανδώρας, κατευθυνομένης νῦν εἰς Καλλιφορνίαν, καὶ μελλούσης νὰ μεταβῇ διὰ τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ, καὶ τοῦ ἀτμοδρόμονος Δασύντλε διὰ τῆς Σπιτσεβέργης. Οὕτω διττὰ θὰ ὦσιν αἱ περὶ ἐπιτυχίας ἐλπίδες τοῦ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν βόρειον

πόλον. Ἄλλως δὲ, ἡ ἑτέρα τῶν ὁδῶν τούτων εἶναι ἐκαίνη ἣν ἠκολούθησαν ἤδη ἐπιδεδίκοι καὶ δραστήριοι ἐξερευνηταί. Ὁ περίπυστος καθηγητὴς καὶ ὀρυκτολόγος κ. Νόρδεσκολδ εὐρίσκεται νῦν ἐν ὁδῷ, ὅπως ἐκθιάσῃ τὴν βορειοανατολικὴν διάβασιν. Τὰς δαπάνας τῆς ἐκδρομῆς αὐτοῦ θελοῦσιν ἐξ ἡμισείας καταβάλλει ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ ὁ ἐκ Γοθεμβούργου σκῶτος ἔμπορος Ὁσκάρ Λίττων μετὰ τοῦ βώσπου βαθυπλούτου Σιθηριακῶφ. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἀπέπλευσεν ἐκ Γοθεμβούργου τὴν 15 παρελθόντος ἰουλίου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου Ὑέγα, τόνων 299, ναυπηγηθέντος ἰδίᾳ διὰ τὸν ἐν ταῖς πάγοις πλοῦν, λαβόντος προμηθείας ἐπὶ διατίαν καὶ φέροντος πολλοὺς διαστήμους σφοῦς καὶ ναυτικούς. Ἄλλο μικρὸν ἀτμόπλοιον, ἡ Λένα, τόνων ἑκατὸν, ἀκολουθεῖ τὴν Ὑέγαν ὡς μεταφορικόν. Ὁ κ. Νόρδεσκολδ, προσεγγίζων εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Νορβηγίας πρὸς παραλαβὴν ναυτῶν, ἐμπείρων τῶν ἀρκτικῶν ἐκδρομῶν, προτίθεται νὰ περιπλεύσῃ τὴν βορειοανατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ζαϊμὲρ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Γελιοῦσκιν. Ἐκεῖ ἀναμένει νὰ εὕρῃ ἐλεύθερα ὕδατα, ἕνεκα τοῦ τεραστίου ποσοῦ θερμοῦ ὕδατος, ὅπερ χύνουσιν ποταμοὶ ὡς ὁ Ὅβις καὶ ὁ Γιέννεσεῦ. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ ὄγκος οὗτος εἶναι πολλῷ ὑπέρτερος τῶν ἐν τῇ Μεσογείᾳ καὶ τῷ Εὐξείνῳ ἐκβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως, τοῦ Πὸ, τοῦ Ροδανοῦ, τοῦ Νείλου, τοῦ Δὸν, τοῦ Δνίεπερ καὶ ἄλλων ἡττον σημαντικῶν. Ὁ σουηδὸς ἐξερευνητὴς φρονεῖ ὅτι ἐν τῷ μέρει ἐκαίνῳ τὸ ρεῦμα θερμοῦ ὕδατος, ἕνεκα τῆς περιστροφῆς τῆς γῆς, λαμβάνει τὴν πρὸς ἀνατολὰς διεύθυνσιν, ἐξ οὗ τὰ ἐλεύθερα ὕδατα μένουσι κατὰ τὸ φθινόπωρον ἀρκούντως βραδέα. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐπιβεβαιοῦσιν αἱ ἐκθέσεις ρωσικῆς ἐκδρομῆς, γενομένης τῷ 1836 ὑπὸ τοῦ πλοιοάρχου Πρατσίτσεφ. Ἐκεῖθεν θὰ περιπλεύσῃ τὴν ἀκτὴν τῆς Σιθηρίας μέχρι τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ, ὅπου ἐλπίζεται νὰ φθάσῃ πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου λήγοντος. Ἐὰν ἡ τῶν πάγων καὶ ἡ τοῦ καιροῦ κατάστασις ἐπιτρέψῃ, θὰ ποιήσῃται ἐκδρομὰς πρὸς βορρᾶν, θὰ περιηγηθῇ τινὰς τῶν πρὸς βορρᾶν νήσων, ἃς οὐδέποτε πλοῖον, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀτμόπλοιον ἐπετκέφθη. Ὁ κ. Νόρδεσκολδ βασιζόμενος ἐπὶ τῶν συνειλεγμένων κατὰ τοὺς προηγουμένους πλόας αὐτοῦ παρατηρήσεων, ὑποτίθεισιν ὅτι ἄχρι τοῦδε οὐδὲν πλοῖον, ἐφοδιασθὲν κατὰ τοὺς πράγματι ναυτικούς ὄρους, διήλθε τὸν ὠκεανόν, ὅστις ἐκτείνεται βορειῶθεν τῆς Σιθηρίας. Τὰ μικρὰ ρωσσικὰ σκάφη, ἅπερ ἀπὸ μεσοῦντος τοῦ IZ' αἰῶνος δραστηρίως ἐξηρεύνησαν τὰς βραβεῖους θαλάσσας, οὐδέποτε, λέγει, περιεπλανήθησαν πορ-